

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 13 septembar 2019. godine
Br. ref.:RK 1423/19

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 39/18

Podnosilac

Bujar Hoti

Zahtev za ocenu ustavnosti rešenja C. br. 180/08 od 19. septembra 2014. godine i presude C. br. 203/18 od 5. septembra 2018. godine Osnovnog suda u Prištini-ogranak u Glogovcu

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Bujar Hoti iz sela Poljance, opština Srbica (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva je prvobitno osporio rešenje Osnovnog suda u Prištini-ogranak u Glogovcu C. br. 180/08 od 19. septembra 2014. godine, a potom je u dodatnim dokumentima kojima je dopunio zahtev osporio presudu C. br. 203/18 od 5. septembra 2018. godine istog suda, kao poslednju sudsku odluku koju je primio.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenog rešenja i presude, kojima su kako navodi podnosilac povređena njegova osnovna prava i slobode zagarantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 46. [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).
5. Dana 31. maja 2018. godine, Sud je na administrativnoj sednici usvojio izmene i dopune Poslovnika, koji je objavljen u Službenom listu Republike Kosovo dana 21. juna 2018. godine i stupio na snagu 15 (petnaest) dana nakon njegovog objavljivanja. Shodno tome, pri razmatranju zahteva, Sud se poziva na pravne odredbe novog Poslovnika na snazi.

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 13. marta 2018. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud). Podnosilac zahteva je dana 17. maja, 13. jula i 8. septembra 2018. godine dostavio Sudu dodatne dokumente, uključujući i presudu Osnovnog suda u Prištini-ogranak u Glogovcu C. br. 203/18 od 5. septembra 2018. godine, kao poslednju sudsku odluku koju je primio.
7. Dana 20. marta 2018. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica Suda je imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Bekim Sejdiu (članovi).
8. Dana 8. maja 2018. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 16. juna 2018. godine, okončan je mandat sudijama Snezhani Botusharovoj i Almiru Rodriguesu. Dana 26. juna 2018. godine, okončan je mandat sudijama Altayu Suroyu i Ivanu Čukaloviću.

10. Dana 9. avgusta 2018. godine, predsednik Republike Kosovo je imenovao sudije Bajrama Ljatifija, Safeta Hoxhu, Radomira Labana, Remziju Istrefi-Peci i Nexhmija Rexhepija.
11. Dana 17. avgusta 2018. godine, predsednica Suda je odlukom G.J.R. KI39/18 imenovala sudiju Remziju Istrefi-Peci za sudiju izvestioca u ovom slučaju.
12. Dana 24. aprila 2019. godine, predsednica Suda je donela odluku o zameni Veća za razmatranje i u Veće su imenovani: Arta Rama-Hajrizi, predsedavajuća, Bekim Sejdiu i Safet Hoxha, članovi.
13. Dana 22. jula 2019. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

14. Dana 1. decembra 1998. godine, podnosilac zahteva je kao vlasnik stana u Glogovcu zaključio kupoprodajni ugovor sa kupcem N.D. kojem je prodao stan opisan kao u ugovoru. Ugovor je pisan rukom, a na osnovu spisa predmeta ne proizilazi da je isti overen kod nekog nadležnog suda. U ugovoru je navedeno da je stan koji je predmet ugovora zamenjen sa stanom preko puta, iste veličine, koji je bio u vlasništvu treće strane (H.L.) i da prodavac garantuje kupcu i preuzima punu odgovornost za svaki eventualni spor u tom pogledu.
15. Dana 1. oktobra 1999. godine, podnosilac je u Prištini zaključio drugi kupoprodajni ugovor za isti stan, sada sa M.K., po višoj ceni od one u prvom ugovoru. U ovom ugovoru nije bilo referenci na uključene treće strane. Ugovor je sačinjen u kancelariji advokata F.SH., potpisale su ga ugovorne strane i isti je overen pečatom advokata. Iz ugovora se utvrđuje da je podnosiocu odmah isplaćena ugovorena cena. Podnosilac zahteva tvrdi da je taj ugovor potpisao pod pretnjom i protiv svoje volje.
16. U pravnoj stvari koja se tiče spornog stana vođena su dva paralelna postupka u kojima je podnosilac bio stranka. Jedan postupak je pokrenut pred Komisijom za stambena i imovinska pitanja (KSIP) pri Direkciji za stambena i imovinska pitanja (DSIP-UN-Habitat) koja je delovala u okviru Privremene uprave Ujedinjenih nacija-Misija na Kosovu, kao upravni postupak koji je zatim nastavljen pred sudom i koji je pokrenut od strane samog podnosioca zahteva, a drugi postupak se vodio pred Osnovnim sudom u Prištini-ogranak u Glogovcu pokrenut od strane kupca M.K.

Postupak pred Komisijom za stambena i imovinska pitanja (KSIP) pri DSIP-UN-Habitat

17. Dana 29. novembra 2001. godine, podnosilac je podneo zahtev za stambenu nepokretnost Komisiji za stambena i imovinska pitanja (KSIP) koja je delovala pri DSIP-UN-Habitat. Podnosilac je u zahtevu tražio da se kupoprodajni ugovor sa drugim kupcem M.K. smatra nezakonitim jer je zaključen pod pritiskom, a da se ugovor koji je zaključen sa prvim kupcem ili ispuni u celosti ili da mu se vrati stan koji je već prodao.

18. Dana 18. juna 2005. godine, KSIP je grupnom odlukom HPCC/D/204/2005/C odbio podneti zahtev i odlučio da se zahtev prosledi nadležnom domaćem sudu.
19. Dana 7. avgusta 2008. godine, Kosovska agencija za imovinu (KAI), kao sledbenik DSIP-a, prosledila je predmet Osnovnom sudu u Prištini-ogranak u Glogovcu (u daljem tekstu: Osnovni sud).
20. Dana 19. septembra 2014. godine, Osnovni sud je rešenjem C. br. 180/08 odbacio podnesak KAI sa obrazloženjem da u smislu člana 152. Zakona o parničnom postupku (ZPP) podnesak ne ispunjava kriterijume tužbe ili tužbenog zahteva u pisanoj formi.
21. Dana 24. decembra 2014. godine, podnosilac zahteva je podneo prvostepenom sudu podnesak u formi žalbe protiv rešenja C. br. 180/08 za Apelacioni sud Kosova.
22. Dana 23. januara 2018. godine, dopisom pod br. AC. br. 557/2015, Apelacioni sud je vratio spise predmeta Osnovnom sudu sa obrazloženjem da pismeno tužilačke strane ne ispunjava kriterijume žalbe predviđene članom 178. ZPP-a.
23. Dana 23. februara 2018. godine, Osnovni sud je na osnovu dopisa Apelacionog suda br. AC. br. 557/2015, uputio poziv podnosiocu da u roku od 7 dana dopuni svoj podnesak od 24. decembra 2014. godine.
24. Dana 2. marta 2018. godine, podnosilac zahteva je dostavio traženu dopunu u formi žalbe prvostepenom sudu za Apelacioni sud.
25. Dana 22. marta 2018. godine, Osnovni sud je rešenjem C. br. 180/08 odbacio kao nedozvoljenu žalbu koju je podneo podnosilac zahteva tako što je pravnu stvar za koju je podneta žalba okarakterisao kao već presuđenu stvar (res judicata) povodom tužbe koju je podnela protivna strana (M.K.).
26. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je izjavio žalbu protiv gore navedenog rešenja Osnovnog suda.
27. Dana 18. juna 2018. godine, Apelacioni sud je rešenjem Ac. br. 557/2015 usvojio kao osnovanu žalbu podnosioca, ukinuo osporeno rešenje Osnovnog suda C. br. 180/08 od 22. marta 2018. godine i vratio predmet prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje. Sud je rešenje obrazložio činjenicom da *"Nije bila dužnost suda da u ovom slučaju iznosi ocenu da li je u pitanju presuđena stvar, već samo da oceni da li podnesena žalba sadrži elemente-uslove za postupanje povodom nje, te da zatim preda predmet višem sudu da odluči o njoj. U takvim okolnostima, sud je morao da prosledi žalbu višem sudu radi njene ocene jer je žalba ispunjavala uslove iz člana 178. ZPP-a za dalje postupanje"*.
28. Dana 3. jula 2018. godine, Osnovni sud je postupajući po rešenju Apelacionog suda u postupku ponovnog odlučivanja, rešenjem C. br. 203/2018, odlučio: I. da zahtev koji je podnet sudu ne ispunjava uslove da se razmatra kao tužba, stoga se vraća podnosiocu da u roku od 3 dana dopuni isti; II. da naloži podnosiocu da u roku od 15 dana od dana prijema ovog rešenja uplati sudsku taksu u skladu sa odredbama Administrativnog uputstva Sudskog saveta Kosova (SSK).

29. Osnovni sud je u izreci rešenja upozorio podnosioca da će u slučaju da se ne ispune zahtevi suda u vezi sa dopunom podneska ili ne izmiri obaveza plaćanja sudske takse, sud smatrati da je podnosilac odustao od tužbe.
30. Dana 11. jula 2018. godine, podnosilac je poslao Osnovnom sudu podnesak o dopuni i preciziranju tužbe u skladu sa zahtevom koji mu je postavljen rešenjem C. br. 203/18 istog suda.
31. Dana 5. septembra 2018. godine, Osnovni sud je na osnovu dopunjene tužbe, presudom C. br. 203/18 meritorno rešio predmet i odbio tužbeni zahtev kao neosnovan.
32. Dana 26. septembra 2018. godine, podnosilac zahteva je protiv presude Osnovnog suda izjavio žalbu Apelacionom sudu Kosova.
33. Iz spisa predmeta, Sud ne može utvrditi da je povodom žalbe doneta bilo kakva sudska odluka.

Postupak koji je vodila protivna strana (kupac M.K.)

34. Dana 7. marta 2005. godine, M.K. je u svojstvu kupca stana podneo predlog za utvrđivanje ugovora o kupoprodaji stana koji je bio predmet ugovora između njega i podnosioca zahteva.
35. Dana 13. aprila 2005. godine, Opštinski sud u Glogovcu je rešenjem N. br. 19/2005 obustavio postupak povodom predloga, a predlagača (M.K.), radi ostvarivanja njegovog prava, uputio u građansku parnicu.
36. Dana 20. aprila 2005. godine, M.K. je podneo Opštinskom sudu u Glogovcu tužbu radi utvrđenja ugovora o kupoprodaji stana.
37. Dana 6. juna 2005. godine, Opštinski sud u Glogovcu je doneo presudu C. br. 80/2005, kojom je usvojio tužbeni zahtev M.K. i utvrdio da je tužilac vlasnik stana na osnovu ugovora o kupoprodaji.
38. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Okružnom sudu u Prištini protiv gore navedene presude.
39. Dana 3. jula 2006. godine, Okružni sud u Prištini je presudom Ac. br. 771/2005 odbio izjavljenu žalbu i potvrdio presudu Opštinskog suda u Glogovcu C. br. 80/2005 od 6. juna 2005. godine.

Navodi podnosioca zahteva

40. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenim sudskim odlukama povređena osnovna prava i slobode zagarantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 46. [Zaštita imovine] Ustava.
41. Podnosilac zahteva gradi svoj zahtev na činjenici da je ugovor o kupoprodaji stana sa M.K. zaključio pod pritiskom i da je tom prilikom finansijski oštećen.

Podnosilac zahteva, takođe, tvrdi da sudovi nisu bili objektivni prilikom razmatranja njegovih podnesaka i žalbi.

42. Prema navodima podnosioca “*suđenje se osnova na prekršeni ugovor, odluka 180/08 je izmišljena, odluka od Habitata od 28.07.2005. godine je kamuflaža*”.
43. Takođe, podnosilac naglašava “*nije mi pružio mogućnost za advokata, sakrio je mnoge činjenice i prevazišao je vreme za rešavanje predmeta 1999-2018*”.
44. Podnosilac zahteva traži od Suda da mu se “*za štetu isplati 20.000 evra, za maltretiranje, vreme, sudske troškove 5000 €.*” Na kraju, podnosilac zahteva traži da mu se vrati stan i da se kazne sudije koje su odlučivale u njegovom predmetu.

Prihvatljivost zahteva

45. Sud prvo ocenjuje da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti, propisani Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovnikom.
46. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

47. Sud takođe ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su dalje precizirani Zakonom. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi] i 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuju:

Član 47. [Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ”.

Član 48. [Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

48. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava akta javnog organa. Podnosilac zahteva je takođe naglasio prava i slobode za koja tvrdi da su mu povređena konkretnim sudskim odlukama, u skladu sa uslovima propisanim u članu 48. Zakona, a takođe,

podneo je svoj zahtev u skladu sa rokom određenim u članu 49. Zakona. Međutim, Sud treba dalje da oceni da li su ispunjeni uslovi koji su predviđeni za iscrpljivanje pravnih sredstava (član 113.7 Ustava), kao i uslovi predviđeni u članu 47. stav 2 [Individualni zahtevi] Zakona i pravilu 39 (1) (b) [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, koji, između ostalog, propisuju:

Član 47.
[Individualni zahtevi]

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.

Pravilo 39
[Kriterijum o prihvatljivosti]

(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

(b) ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke.

49. U tom smislu, Sud ukazuje na to da se osnovna tvrdnja podnosioca zahteva odnosi na povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje i povredu prava na imovinu, kao dva individualna prava koja su zaštićena članom 31, odnosno članom 46. Ustava Kosova, čiji sadržaj je sledeći:

Član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.

[...]

Član 46. [Zaštita imovine]

1. Garantuje se pravo na imovinu.

2. Korišćenje imovine je regulisano zakonom, u skladu sa javnim interesom.
[...]

50. Sud podseća da se u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava: "Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom [...] tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava" (u daljem tekstu: ESLJP), stoga Sud u individualnim slučajevima, kada razmatra navodne povrede ljudskih prava, uzima u obzir pravnu praksu ESLJP-a i samim tim se, kada razmatra navodnu povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje,

poziva i na član 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava (u daljem tekstu: EKLJP), koji propisuje:

Član 6.1 EKLJP [Pravo na pravično suđenje]

1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama, ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se mora izreći javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, neophodno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.

Shodno tome, Sud se poziva i na član 1. Protokola 1 EKLJP, koji štiti pravo na imovinu i propisuje:

Član 1. [Zaštita imovine] Protokola 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP)

“(1) Svako fizičko i pravno lice ima pravo na neometano uživanje svoje imovine. Niko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uslovima predviđenim zakonom i opštim načelima međunarodnog prava.

(2) Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne utiču na pravo države da primenjuje zakone koje smatra potrebnim da bi regulisala korišćenje imovine u skladu s opštim interesima ili da bi obezbedila naplatu poreza ili drugih dažbina ili kazni”.

Što se tiče prava na pravično i nepristrasno suđenje

51. Sud ukazuje na to da se suština zahteva podnosioca sastoji u sporu koji se odnosi na stan koji je bio predmet dva ugovora o kupoprodaji. Podnosilac zahteva je pokrenuo spor pred KSIP-om pri DSIP-UN-Habitat a zatim ga je nastavio pred domaćim redovnim sudovima sa dva osnovna zahteva: a) da mu se vrati imovinsko pravo nad stanom, i b) da mu se isplati naknada materijalne štete koju je pretrpeo kao posledica zaključivanja ugovora pod prisilom.
52. Sud takođe utvrđuje da od trenutka kada je podnosilac pokrenuo spor pred KSIP-om pri DSIP-UN-Habitat, odnosno od 29. novembra 2001. godine pa do 3. jula 2018. godine, nijedna od nadležnih institucija (KSIP-DSIP-UN-Habitat i redovni sudovi) nije donela odluku o meritumu spora, već su uvek donošene odluke o procesnim pitanjima u vezi sa prihvatljivošću tužbe-tužbenog zahteva ili uloženi žalbi.
53. Sud takođe utvrđuje da je presuda Osnovnog suda C. br. 203/18 od 5. septembra 2018. godine ta kojom je, na osnovu dopunjenog tužbenog zahteva podnosioca zahteva, odlučeno o meritumu tužbe.

54. Osnovni sud je u gore navedenoj presudi utvrdio da je tužba neosnovana jer je pitanje vlasništva nad stanom koji je predmet spora rešeno pravosnažnom sudskom odlukom (presudom Opštinskog suda u Glogovcu C. br. 80/05 od 06.06.2005. godine koja je pravosnažna od 03.07.2006. godine), dok je po pitanju potraživanja materijalne štete, Osnovni sud utvrdio da je to potraživanje zastarelo.
55. Sud dalje utvrđuje da je presudom Osnovnog suda u Prištini-ogranak u Glogovcu, kojom je odbijena tužba podnosioca u delu koji se odnosi na materijalno oštećenje za pričinjenu štetu, utvrđeno da je potraživanje zastarelo sa obrazloženjem da je *“odredbom člana 376. st. 1 starog ZOO-a koji je bio na snazi u vreme kada podnosilac zahteva tvrdi da mu je pričinjena materijalna šteta predviđeno da potraživanje naknade prouzrokovane štete zastareva za tri godine od kad je oštećenik doznao za štetu i za lice koje je štetu učinilo, a stavom 2 istog člana je predviđeno da u svakom slučaju ovo potraživanje zastareva za 5 godina od kad je šteta nastala”*.
56. U tom smislu, Sud takođe utvrđuje da je sam podnosilac zahteva bio taj koji je spisima predmeta priložio presudu Opštinskog suda u Glogovcu C. br. 80/05 od 6. juna 2005. godine i presudu Okružnog suda u Prištini AC. br. 771/2005 od 3. jula 2006. godine iz kojih se jasno vidi da je pitanje vlasništva u pogledu spornog stana rešeno pravosnažnom sudskom odlukom. Sudovi su pomenute presude doneli na osnovu tužbe M.K. u kojoj je tužena strana bio podnosilac zahteva, a iz spisa predmeta se utvrđuje da je podnosilac zahteva lično prisustvovao prilikom razmatranja tužbe i da je predočio svoje dokaze.
57. Međutim, Sud utvrđuje da je uprkos gore navedenim činjenicama, samo rešenjem C. br. 180/08 od 22. marta 2018. godine, Osnovni sud u Prištini-ogranak u Glogovcu okvalifikovao slučaj kao *“presuđenu stvar”* (res judicata), ali da je rešenje na osnovu žalbe podnosioca poništeno od strane Apelacionog suda iz procesnih razloga.
58. Naknadne sudske odluke nisu obustavile dalje postupke na osnovu načela *„presuđene stvari“*. Naime, Osnovni sud je u svojoj presudi, kada je odlučio o meritumu tužbe, poučio podnosioca zahteva o pravnom sredstvu, a on je to pravo iskoristio 26. septembra 2018. godine, na taj način što je podneo žalbu Apelacionom sudu.
59. Pored toga, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva protiv te presude izjavio žalbu Apelacionom sudu i da još uvek nije dobio odgovor, i iz tog razloga je u ovim okolnostima zahtev preuranjen, odnosno nisu ispunjeni uslovi predviđeni članom 113.7 Ustava u vezi sa iscrpljivanjem svih pravnih sredstava u individualnim zahtevima.
60. Sud ponovo naglašava da je obrazloženje za pravilo iscrpljivanja pravnih sredstava to da se nadležnim organima, a prevashodno redovnim sudovima, pruži mogućnost da spreče ili isprave navodne povrede Ustava.
61. Ovo pravilo se zasniva na pretpostavci koja se ogleda u članu 32. Ustava i članu 13. EKLJP da pravni poredak Kosova obezbeđuje delotvorno pravno sredstvo za povrede ustavnih prava. Ovo je važan aspekt supsidijarne prirode sistema

ustavne pravde (vidi predmet ESLJP-a *Civet protiv Francuske*, presuda od 28. septembra 1990. godine, stavovi 42-44, i vidi, između ostalog, slučajeve Ustavnog suda KI 158/18, podnosilac *Ajet Ajeti*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. aprila 2019. godine, stavovi 40-42; KI07/15, podnosilac *Shefki Zogiani*, rešenje o neprihvatljivosti od 8. decembra 2016. godine, stav 61).

62. Prema tome, iz gore navedenih razloga, Sud utvrđuje da zahtev podnosioca ne ispunjava uslove prihvatljivosti jer podnosilac zahteva nije iscrpeo pravna sredstva u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47. stav 2 Zakona i pravilom 39 (1) (b) Poslovnika.
63. U okolnostima slučaja kada je zahtev podnosioca preuranjen, Sud ne može razmatrati tvrdnju o povredi prava na imovinu, a tim pre kada je imovinsko pitanje predmet razmatranja pred Apelacionim sudom Kosova.
64. U zaključku, u skladu sa pravilom 39 (1) (b) Poslovnika zahtev se mora proglasiti neprihvatljivim zbog neiscrpljenja pravnih sredstava predviđenih zakonom.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud na osnovu člana 113.7 Ustava, člana 20. Zakona o Ustavnom sudu i pravila 39 (1) (b) Poslovnika, dana 22. jula 2019. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Remzije Istrefi -Peci

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi